

31994L0076

L 365/53

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1994 12 31

TARYBOS DIREKTYVA 94/76/EB**1994 m. gruodžio 22 d.****iš dalies keičianti Direktyvą 77/388/EEB ir įvedanti pereinamojo laikotarpio priemones, taikomas nuo 1995 m. sausio 1 d. Europos Sąjungos plėtros kontekste, dėl pridėtinės vertės mokesčio**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į 1994 m. Stojimo sutartį, ypač į jos 2 ir 3 straipsnius ir į 1994 Stojimo aktą, ypač į jo 169 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi pagal Stojimo akto IX skyriaus XV priede išdėstytas specialias nuostatas, bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema taikoma naujoms valstybėms narėms nuo Stojimo sutarties įsigaliojimo datos;

kadangi, nuo tos datos atsisakius taikyti importo mokesčių ir netaikant eksporto mokesčio prekybai tarp šiuo metu Bendrijai priklausančių valstybių ir naujų valstybių narių ir tarp pačių naujų valstybių narių, reikia, kad būtų taikomos pereinamojo laikotarpio priemonės, kurios užtikrintų bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos neutralumą ir apsaugotų nuo dvigubo apmokestinimo arba neapmokestinimo situacijų;

kadangi šiuo požiūriu tokios priemonės turi spręsti panašaus pobūdžio problemas, kaip ir tos, dėl kurių 1993 m. sausio 1 d. buvo priimtos priemonės užbaigiant vidaus rinkos kūrimą, ypač 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas ⁽¹⁾ 28n straipsnio nuostatos;

kadangi muitinės srityje, prekės bus laikomos esančiomis laisvoje apyvartoje išplėstoje Bendrijoje, jei bus įrodyta, kad jos buvo laisvoje apyvartoje dabartinėje Bendrijoje arba vienoje iš naujų valstybių narių įstojimo metu; kadangi iš to reikia padaryti išvadas, ypač atkreipiant dėmesį į Direktyvos 77/388/EEB 7 straipsnio 1 ir 3 dalies ir 10 straipsnio 3 dalies nuostatas;

kadangi ypač reikia aptarti situacijas, kai iki įstojimo prekės buvo įformintos pagal kokią nors procedūrą, nustatytą 16 straipsnio 1 dalies B punkto a–d papunkčiuose, pagal laikinojo įvežimo procedūrą visiškai atleidžiant nuo importo muitų arba pagal panašią procedūrą, taikomą naujose valstybėse narėse;

⁽¹⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais direktyva 94/5/EB (OL L 60, 1994 3 3, p. 16).

kadangi taip pat būtina nustatyti konkrečią tvarką tiems atvejams, kai speciali procedūra (eksporto arba tranzito), pradėta taikyti prekybos sistemoje tarp šiuo metu Bendrijai priklausančių valstybių ir naujų valstybių narių ir tarp pačių valstybių narių dar prieš Stojimo sutarties įsigaliojimą, o tiekimą vykdė apmokestinamasis asmuo veikdamas kaip toks, buvo nebetaikoma tik po įstojimo datos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Į Direktyvą 77/388/EEB įtraukiama tokia antraštinė dalis ir straipsnis:

„„XVIc DALIS

Pereinamojo laikotarpio priemonės taikomos Austrijos, Suomijos ir Švedijos įstojimo į Europos Sąjungą kontekste

28p straipsnis

1. Taikant šį straipsnį:

- „Bendrija“ – tai Bendrijos teritorija, apibrėžta 3 straipsnyje, iki įstojimo,
- „naujos valstybės narės“ – tai valstybių narių, prisijungiančių prie Europos Sąjungos pagal 1994 m. birželio 24 d. Sutartį, teritorija, kaip nurodyta šios direktyvos 3 straipsnyje kiekvienos valstybės narės atžvilgiu,
- „išplėsta Bendrija“ – tai Bendrijos teritorija, apibrėžta 3 straipsnyje, po naujų narių įstojimo.

2. Kai prekės:

- buvo įvežtos į Bendrijos teritoriją arba į vieną iš naujų valstybių narių teritorijų iki įstojimo datos, ir
- buvo įformintos, įvežant į Bendrijos teritoriją arba į vieną iš naujų valstybių narių, taikant laikinojo įvežimo

procedūrą, visiškai atleidžiant nuo importo muitų pagal vieną iš režimų, išdėstytų 16 straipsnio 1 dalies B punkto a–d papunkčiuose arba pagal panašaus pobūdžio režimą taikomą vienoje iš naujų valstybių narių, ir

— tas pats režimas tebebuvo taikomas ir įstojimo dieną,

nuostatos, galiojusios prekėms tuo metu, kai jos buvo įformintos pagal taikomą režimą, tebegalioja, kol prekėms nebus taikomas šis režimas po įstojimo datos.

3. Kai prekės:

— buvo įformintos, iki įstojimo datos, taikant bendrąją tranzito procedūrą arba kitokią muitinio tranzito procedūrą, ir

— tas pats režimas tebebuvo taikomas ir įstojimo dieną

nuostatos, galiojusios prekėms tuo metu, kai jos buvo įformintos pagal taikomą režimą, tebegalioja, kol prekėms nebus taikomas šis režimas po įstojimo datos.

Pirmojoje įtraukoje „bendroji tranzito procedūra“ – tai tranzitinių prekių vežimo tarp Bendrijos valstybių ir šalių priklausančių Europos laisvosios prekybos asociacijai (EFTA) bei tarp pačių EFTA organizacijai priklausančių valstybių, priemonės, nustatytos 1987 m. gegužės 20 d. Konvencijoje dėl bendrosios tranzito procedūros ⁽¹⁾

4. Toliau išvardyti atvejai yra laikomi prekių importu, kaip apibrėžta 7 straipsnio 1 dalyje, jei nustatoma, kad prekės buvo laisvoje apyvartoje vienoje iš naujų valstybių narių arba Bendrijoje:

a) laikinojo įvežimo procedūros, pagal kurią prekės buvo įformintos iki įstojimo datos laikantis šio straipsnio 2 dalyje išdėstytų sąlygų, nebetaikymas, įskaitant ir nereguliarų netaikymą;

b) vieno iš režimų, nurodytų 16 straipsnio 1 dalies B punkto a ir d papunkčiuose, arba panašaus režimo, pagal kurį prekės buvo įformintos iki įstojimo datos laikantis šio straipsnio 2 dalyje išdėstytų sąlygų, nebetaikymas, įskaitant ir nereguliarų netaikymą;

c) vienos iš šio straipsnio 3 dalyje nurodytų procedūrų, pradėtų taikyti iki įstojimo datos vienoje iš naujų valstybių narių prekių tiekimui už atlygį, kurį vykdė apmokestinamasis asmuo veikdamas kaip toks toje valstybėje narėje iki tos datos, sustabdymas;

d) bet kokie nukrypimai arba pažeidimai vykdant kurią nors procedūrą, aptariamą šio straipsnio 3 dalyje, vadovaujantis c punkte išdėstytomis sąlygomis.

5. Apmokestinamojo arba neapmokestinamojo asmens naudojimas prekėmis, kurios jam buvo tiekiamos iki įstojimo datos Bendrijoje arba vienoje iš naujų valstybių narių, valstybėje narėje po įstojimo datos, taip pat laikomas prekių importu, kaip jis apibrėžiamas 7 straipsnio 1 dalyje, kai tenkinamos tokios sąlygos:

— šių prekių tiekimas nebuvo apmokestintas, arba galėjo būti neapmokestintas pagal 15 straipsnio 1 ir 2 dalis, arba pagal panašias nuostatas taikomas naujose valstybėse narėse,

— prekės nebuvo importuotos į vieną iš naujų valstybių narių arba į Bendriją iki įstojimo datos.

6. Tais atvejais, kurie nurodyti šio straipsnio 4 dalyje, importo vieta, kaip ji apibrėžiama 7 straipsnio 3 dalyje, yra valstybė narė, kurios teritorijoje prekėms nebetaikomas režimas, pagal kurį jos buvo įformintos iki įstojimo datos.

7. Nukrypstant nuo 10 straipsnio 3 dalies, prekių importo, kaip jis apibrėžiamas šio straipsnio 4 ir 5 dalyse, atžvilgiu apmokestinimo momentas neatsiranda, kai:

a) importuotos prekės yra išsiunčiamos arba išgabamos už išplėstos Bendrijos ribų; arba

b) importuotos prekės, kaip jos apibrėžiamos šio straipsnio 4 dalies a punkte, yra kitos nei transporto priemonės, ir yra persiunčiamos ar išgabamos atgal į valstybes nares, iš kurių jos buvo eksportuotos, asmeniui, kuris jas eksportavo; arba

c) importuotos prekės, kaip jos apibrėžiamos šio straipsnio 4 dalies a punkte, yra transporto priemonės, kurios buvo įsigytos arba įvežtos iki įstojimo datos vadovaujantis bendromis galiojusiomis apmokestinimo sąlygomis vienos iš naujų valstybių narių arba vienos iš Bendrijos valstybių narių vidaus rinkoje ir (arba) dėl jų eksporto ypatumų jos nebuvo atleistos nuo pridėtinės vertės mokesčio ar pridėtinės vertės mokesčio nebuvo gražintas.

Laikoma, kad ši sąlyga įvykdyta, kai transporto priemonės buvo pirmą kartą panaudotos iki 1987 m. sausio 1 d., arba kai nustatyta importo mokesčio suma yra nereikšminga.

⁽¹⁾ OL L 226, 1987 8 13, p. 2.“

2 straipsnis

1. Remiantis 1994 m. įsigaliojusia Stojimo sutartimi, valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki šios direktyvos įsigaliojimo dienos, įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja tą pačią dieną kaip ir 1994 m. Stojimo sutartis.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1994 m. gruodžio 22 d.

Tarybos vardu

Prezidentas

H. SEEHOFER